

Vooraan

Bone Therapeutics gooit heup- onderzoek weg

SVEN WATTHY

De botceltherapie van Bone tegen de aftakeling van de heup werkt niet. Van de vier behandelingen die Bone onderzoekt, stond die het dichtst bij een doorbraak naar een echt medicijn.

Preob, een potentieel middel tegen osteonecrose aan de heup, had tot 170.000 patiënten wereldwijd uit de nood kunnen helpen. Het enige onderzoek van Bone in de derde en laatste klinische testfase komt vroegtijdig tot een einde. Dat liet Bone weten bij de publicatie van de resultaten voor het derde kwartaal.

Een onafhankelijke expertenraad noemde de voorlopige onderzoeksdata 'futiel'. Bone trok zijn conclusies. De tussentijdse resultaten vergeleken Preob met een placebo. Als de experts overdonderd waren geweest in het voordeel van Preob, was geen verder onderzoek meer nodig geweest en belandde Preob op de snelweg naar de apotheek.

Bij KBC Securities tekende dit onderzoek voor 3,5 euro van zijn koersdoel van 14 euro voor Bone. De analisten verwachten nog meer van het Allob-onderzoek dat in fase 2 zit en jaarlijks tot 700.000 patiënten kan helpen met botbreuken die moeilijk dichtgroeien.

'De focus komt nu op Allob te liggen', reageert CEO Thomas Lienard. KBC Securities noemde Allob eerder al het belangrijkste onderzoek. 'Ook gaan we verder met JTA-004 tegen artrose in de knie.' Dat laatste was een gelukstreffer waar Bone pas in oktober op stootte.

De focus ligt voortaan op ons fase 2-onderzoek van Allob.

CEO BONE THERAPEUTICS
THOMAS LIENARD

Huurprijzen kantoren stijgen in Brussel met 13 procent

PATRICK LUYSERMAN

De gemiddelde huurprijs van een kantoor in Brussel bedraagt 183,60 euro per vierkante meter per jaar. Dat is 12,9 procent meer dan een jaar geleden. Dat blijkt uit het rapport van de makelaar Jones Lang LaSalle voor het derde kwartaal.

Sinds 2016 stijgen de tophuurprijzen in de nieuwe contracten. Huurders betalen voor de allerbeste kantoorgebouwen 315 euro per vierkante meter per jaar, een record.

Sinds 2017 is die stijgende trend ook te merken voor een groter deel van de duurste kantoren (het zogenaamde 'hoogste kwartiel'). De prijs ligt nu op 228,50 euro per vierkante meter per jaar, een toename met 8,2 procent jaar op jaar. De gemiddelde gewogen huurprijs kwam uit op 183,60 euro per vierkante meter per jaar (+12,9%). Alleen al in het laatste kwartaal was er een toename met 6,5 procent.

De prijsstijging is alvast niet het gevolg van een grote stormloop op kantoren. In de eerste negen maanden van dit jaar huurden bedrijven en overheden 251.000 vierkante meter op de Brusselse kantorenmarkt. Dat is 17 procent minder dan een jaar eerder. De aanbieders van co-working houden de markt overeind. Jones Lang LaSalle gaat voor 2018 uit van een vraag naar 300.000 à 325.000 vierkante meter, beduidend minder dan in 2017 (418.000 vierkante meter).

Brugge krijgt migranten het best aan het werk

Van alle Belgische centrumsteden slagen Brugge en Mechelen er het best in hun niet-Europese inwoners aan het werk te krijgen. Leuven en Genk het minst.

DRIES BERVOET

Mensen met een niet-Europese migratieachtergrond trekken voor de beste jobkansen beter naar kleinere Vlaamse steden als Brugge, Mechelen en Kortrijk dan naar de metropolen Brussel en Antwerpen. Die laatste twee blijven de favoriete steden voor nieuwkomers om zich te vestigen, vaak omdat ze er een netwerk van landgenoten of Belgen met dezelfde achtergrond terugvinden. Maar in kleinere steden ligt het percentage mensen met een niet-Europese migratieachtergrond dat werkt niet alleen hoger, ze boeken ook nog eens een snellere groei in hun tewerkstelling.

Dat blijkt uit een studie van het Steunpunt Werk, dat de beleidsmakers bijstaat met studies over de arbeidsmarkt. De Tijd kon het onderzoek van Sarah Vansteenkiste, Katleen Pasgang en KU Leuven-rector Luc Sels inkijken.

Door de koppeling van enkele databanken in 2012 lukt het steeds beter de situatie van mensen met een migratieachtergrond op de arbeidsmarkt in kaart te brengen. De databanken maken het mogelijk tot op gemeentelijk niveau in te zoomen op mensen van de eerste en de tweede generatie. Het gaat om mensen die buitenlander zijn of dat ooit geweest zijn, en om personen die in België geboren zijn maar minstens één ouder hebben die als eerste nationaliteit een andere dan de Belgische had. Daarom spreken de onderzoekers over mensen met migratieachtergrond, omdat in de cijfers zowel mensen met een buitenlandse nationaliteit als Belgen met buitenlandse roots zitten.

Een erg interessante groep zijn de mensen met wortels buiten de Europese Unie. België is een van de allerslechtste Europese leerlingen inzake de tewerkstelling van niet-Europese migranten. Dat blijkt nogmaals uit de cijfers van het Steunpunt Werk. Amper 53 procent van de mensen met een niet-EU-achtergrond werkt in Vlaanderen. Bij mensen zonder migratieachtergrond is dat 76 procent. Ondanks de toegenomen aandacht voor dat probleem wordt de kloof niet gedicht (grafiek 1).

Een blik achter het algemene gemiddelde onthult ook positieve trends. Een indeling naar gemeenten met dezelfde kenmerken, zoals opgesteld door Belfius Bank, toont grote verschillen in tewerkstellingsgraad (grafiek 2). In 'woongemeenten' zoals Brasschaat, Jabbeke of Holsbeek is de gemiddelde tewerkstelling van mensen met een niet-Europese achtergrond met bijna 60 procent het hoogst. Daarbij hoort de nuance dat in die gemeenten ook meer autochtone Vlamingen werken dan gemiddeld.

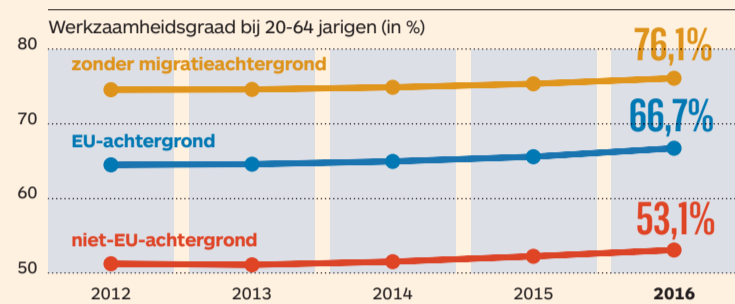
Centrumsteden

In de centrumsteden ligt de gemiddelde tewerkstelling van Belgen zonder migratieachtergrond het laagst van heel Vlaanderen, wat weinig verrassend ook zo is voor mensen met een migratieachtergrond. De centrumsteden scoren gemiddeld minder goed dan de kleinste steden en het platteland, maar die laatste geven een vertekend beeld door de lagere aantallen mensen met buitenlandse roots. Door de hogere concentraties migranten en mensen met een migratieachtergrond, vooral niet-Europeaanen, is het interessanter te kijken naar de prestaties van de grotere steden als jobmotoren.

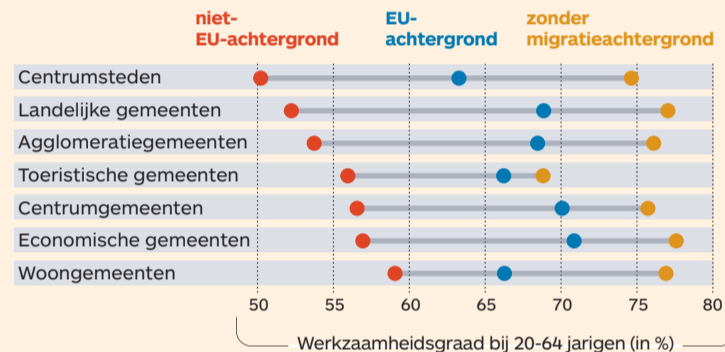
Tussen de centrumsteden zijn er grote en interessante verschillen (grafieken 3 en 4). Kortrijk springt in het oog, omdat de stijging in werkzaamheidsgraad van mensen met een niet-Europese achtergrond er het hoogst is van alle Vlaamse centrumsteden. Bovendien stijgt de tewerkstelling van mensen met een niet-EU-achtergrond in Kortrijk, maar ook in Brugge, Mechelen en in mindere mate Gent, sneller dan die van mensen zonder migratierechts.

In het geval van Kortrijk is eerder sprake van een inhaalbeweging. De werkzaamheidsgraad van mensen met niet-Europese roots is er de voorbije vijf jaar weliswaar met

ARBEIDSKLOOF WORDT NIET GEDICHT

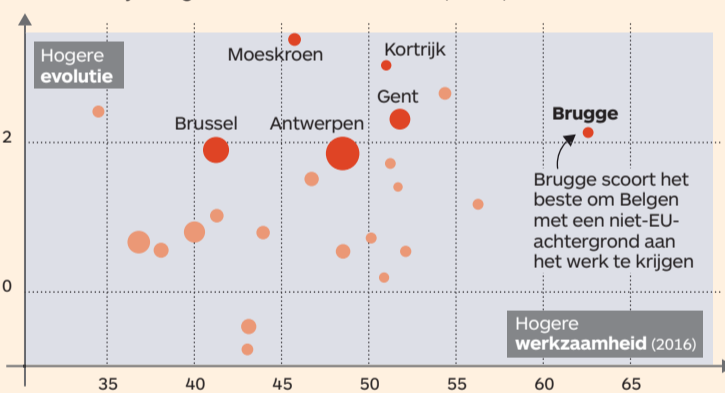

CENTRUMSTEDEN SCOREN HET LAAGST

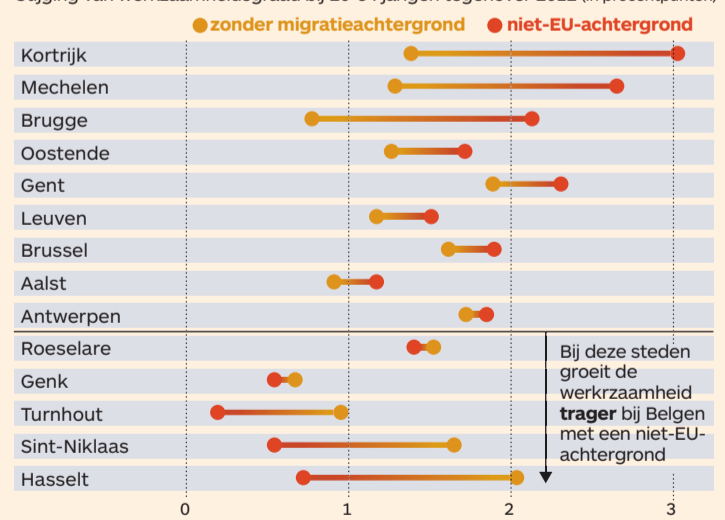
ER IS VEEL VERSCHIL TUSSEN DE CENTRUMSTEDEN

Werkzaamheidsgraad bij personen met een niet-EU achtergrond tussen 20-64 jaar tegenover evolutie 2012-2016 (in procentpunten)

IN HEEL WAT STEDEN GROEIT DE WERKZAAMHEIDSGRAAD HET STERKST BIJ PERSONEN MET EEN NIET-EU-ACHTERGROND

Stijging van werkzaamheidsgraad bij 20-64 jarigen tegenover 2012 (in procentpunten)

Bron: Steunpunt werk, De Tijd

De politieke verschillen tussen Antwerpen en Gent - een eerder rechts versus een eerder links beleid - lijken niet te leiden tot grote verschillen in allochtone tewerkstelling.

3 procentpunten gestegen, maar bedraagt maar 51 procent.

Gent-Antwerpen

Een interessante vergelijking is die tussen Gent en Antwerpen, de voorbije zes jaar bestuurd door respectievelijk het 'linkse progressieve kartel' en de 'rechtse conservatieve De Wever'. Het eerste verwijft de tweede een te weinig inclusief beleid voor mensen met migratierechts.

Wat leren de harde cijfers? In Gent werken bijna 18.000 van de 34.520 migranten van de eerste en tweede generatie (op een totaal van 160.000 mensen tussen 20 en 64 jaar). Dat komt neer op een stijging van

de tewerkstellingsgraad van 49,5 naar 51,8 procent, of een verbetering van 2,3 procentpunten. In Antwerpen werken 49.800 van de 102.000 mensen met niet-Europese roots (op een totaal van 305.000 Antwerpenaren tussen 20 en 64 jaar). De allochtone tewerkstelling steeg er van 46,6 naar 48,5 procent, een stijging met 1,8 procentpunten. De tewerkstelling bij Belgen in 2016 ligt op 73 procent.

In Wallonië is de tewerkstelling van allochtonen over het algemeen lager dan in Vlaanderen.

Gent doet het licht beter dan Antwerpen. Zowel de tewerkstellingsgraad van migranten met roots buiten de EU als de stijging van die tewerkstelling ligt in Gent hoger. Maar diezelfde conclusie is te maken voor de inwoners zonder migratieachtergrond. Bovendien is de kloof tussen migranten en niet-migrant in beide steden grotendeels gelijk, 23,8 procentpunten in Gent tegenover 24,5 procentpunten in Antwerpen.

Mechelen

De Mechelse burgemeester Bart Somers (Open VLD) geldt als een voorbeeld als het over diversiteit gaat. In Mechelen waren in 2016 6.560 van de 12.000 mensen met niet-Europese migratierechts aan de slag, 54 procent (op een totaal van 50.000 mensen tussen 20 en 64 jaar). Dat is 2,6 procentpunten beter dan in 2012. In Mechelen is 77 procent van de Belgen zonder migratieachtergrond aan de slag. De kloof bedraagt 23 procentpunten, gelijklopend met Antwerpen en Gent.

West-Vlaanderen

Politieke modellen lijken niet meteen het grote verschil te maken. De cijfers lijken vooral te wijzen op het belang van absorptiekracht. De West-Vlaamse centrumsteden hebben al een hoge werkzaamheidsgraad en liggen in een regio met lage werkloosheid en veel vacatures. Bovendien is het aantal migranten er nog altijd wat lager dan in de grootste steden.

Oostende is een West-Vlaamse achterblijver. De tewerkstellingsgraad van mensen met een niet-Europese achtergrond bedraagt wel 51 procent, maar inzake de stijging van de allochtone tewerkstelling hinkt Oostende enigszins achterop. De Limburgse steden Hasselt en Genk scoren nog minder. De allochtone tewerkstellingsgraad zit bij de laagste van de centrumsteden, maar er is ook amper groei. Leuven presteert ook matig. Het kent de laagste allochtone werkzaamheidsgraad (46,7%). Ook de groei van de werkzaamheidsgraad (+1,5 procentpunt) scoort gemiddeld.

Brussel en Wallonië

Brussel bevestigt zijn reputatie van zorgenvrij. De allochtone tewerkstelling bedraagt er amper 41 procent, tegenover 39 procent in 2012. De groei van de tewerkstelling ligt in lijn met die in de Vlaamse steden.

Over de taalgrens valt Moeskroen op. In de Waalse centrumstad, op een boogscheut van de Franse grens, is de allochtone tewerkstellingsgraad die, zoals in heel Wallonië, lager dan in Vlaanderen. Maar de stad kende de grootste groei van de werkzaamheidsgraad van alle steden en gemeenten met minstens 15.000 inwoners, voor zowel de autochtone als voor de allochtone Belgen. Die laatste groep deed het in 2016 bijna 3 procentpunten beter dan vier jaar daarvoor, terwijl de stijging voor de 'Belgische' inwoners meer dan 4 procentpunten bedraagt.

In de rest van de Waalse steden lag de werkzaamheidsgraad al lager dan in Vlaanderen, en verloopt de groei van de tewerkstellingscijfers eveneens trager. In Doornik en La Louvière is de allochtone werkzaamheidsgraad tussen 2012 en 2016 gedaald.